

РЕШЕНИЕ

№ 17610

гр. София, 23.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав, в
публично заседание на 25.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **9288** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. § 8 от ПЗР на АПК.

Образувано е по жалба на В. Д. Н., срещу мълчалив отказ на началника на Общинска служба по земеделие- Източна, постановен по заявление вх. № ПО-15-12084/23.08.2024г.

Жалбоподателката твърди, че мълчаливият отказ е издаден в нарушение на административнопроизводствените правила и материалния закон. Ответникът не е разгледал и не се е произнесъл, по направеното искане за издаване на заверен препис от решение, заедно със скици към него, в който да е посочено името на длъжностното лице, което е удостоверило с подписа си документа; неговата длъжност; дата на заверяване; печат с текст „вярно с оригинала“; печат на Общинска служба по земеделие- Източна. Ответникът не е извършил търсената административна услуга, като не е издал преписи в съответствие със законовите изисквания, за да се ползват същите от доказателствената сила на официални документи.

В проведените публични заседания В. Д. Н. се представлява от своята дъщеря Т. Й. Н., която поддържа жалбата. В хода на устните състезания моли отказът да бъде отменен, съответно – преписката изпратена на ответника с указания за надлежно и законосъобразно произнасяне по заявлението.

Ответникът- началник на Общинска служба по земеделие- Източна, чрез процесуален представител адв. С. Й. оспорва допустимостта и основателността на жалбата. Счита, че не е налице мълчалив отказ, тъй като на жалбоподателката е отговорено с писмо изх. № ПО-15-11785-5/11.09.2024г. от директора на Областна дирекция „Земеделие“- С.-град. Твърди, че услугата е

предоставена, а съдържанието на един документ може да бъде оспорвано само по административен ред- чл.81, ал.2 АПК, поради което е недопустимо съдебното производство. Посочва още, че няма нормативно установени изисквания за реквизитите, които трябва да съдържат преписите от решенията, както и че няма данни вече издадения такъв да не е бил признат от други органи и да не е послужил на жалбоподателката при упражняване на нейните права.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните доказателства по реда на чл.235, ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е започнало по повод подадено искане вх. № ПО-15-11785/19.08.2024г. / с последващи допълнения вх. № ПО-15-11785-1/19.08.2024г. и вх. № ПО-15-11785-2/19.08.2024г./ от В. Д. Н. до началника на Общинска служба по земеделие- Източна за издаване на препис от решение № 10172.9 от 12.06.2003г., заедно със скиците към него, по преписка № 172/17.01.1992г.

Видно от решение № 10172.9 от 12.06.2003г. на ОСЗГ- П., постановено по преписка № 172/17.01.1992г. на наследниците на Х. И. Д., е било възстановено правото на собственост в съществуващи /възстановими/ реални граници върху недвижими имоти, находящи се в землището на [населено място], Столична община, район „П.“, находящи се в местностите „Краището“, „Ливагето“, „Негово лозе“, „Средна лъка“, представляващи имоти № 519146, № 520072, № 520079, № 523005, № 523138, № 523172.

Жалбоподателката е останала недоволна от предоставената услуга и е подала жалба до началника на Общинска служба по земеделие- Източна с вх.№ ПО-15-12084/23.08.2024г. В обстоятелствената част на жалбата е посочено, че в издадения препис от решение № 10172.9 от 12.06.2003г. : 1. има напълно нечетлив правоъгълен печат „вярно с оригинала“ на първа и трета страница; 2. има друг различен втори печат върху скиците с произволно съдържание, вместо съдържанието „вярно с оригинала“; 3. не са посочени имената и длъжността на служителя, който е заверил преписа; 4. няма отбелязване на датата на извършване на заверката.

Жалбата-сигнал с вх. № ПО-15-11785-3/23.08.2024г. е била разгледана от директора на Областна дирекция „Земеделие“- С.-град, който е отговорил на жалбоподателката с писмо изх.№ ПО-15-11785-5/11.09.2024г. Горестоящият административен орган, след запознаване с документите, е установил, че услугата е предоставена качествено и в срок. Посочил е, че няма законово изискване по какъв начин да бъде направена заверката и да се издаде преписът. Изложено е още, че скиците към решението не се съхраняват в оригинал в ОСЗ- Източна, поради което служителят не може да направи заверка за вярност с оригинала, а отбелязва, че преписът е снет от копие на документа.

До момента на приключване на устните състезания в процеса, липсва произнасяне от началника на Общинска служба по земеделие- Източна или упълномощено от него длъжностно лице по заявлението вх. № ПО-15-12084/23.08.2024г. на В. Д. Н. „да уважи/зачете/разгледа отправената рекламация“.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обуславя следните правни изводи:

I. По допустимостта на жалбата:

Съгласно § 1, т. 2, б. „в“ от ДР на Закона за администрацията /ЗА/, административна услуга е извършването на административни действия, които представляват законен интерес за физическо

или юридическо лице. Съгласно чл. 57, ал. 2 от АПК, административният акт по чл. 21, ал. 3 от АПК се издава до 7 дни от датата на започване на производството, която по см. на чл.25, ал.1 АПК е датата на постъпване на искането пред компетентния административен орган. Заявлението на В. Д. Н. е подадено на 23.08.2024г. и след изтичане на седмодневния срок е формиран мълчалив отказ по смисъла на чл.58, ал.1 АПК за извършване на административната услуга. Към датата на предявяване на жалбата- 10.09.2024г., а и към момента на приключване на устните състезания в процеса /25.04.2025г./ не е предоставена търсената административна услуга, нито е налице изрично произнасяне по депозираното заявление. Разпоредбата на чл.9, ал.1 АПК, установява задължението на органа да започне и приключи административното производство с надлежен акт, ако са налице предвидените в закона предпоставки.

Съгласно чл. 149, ал. 2 АПК, мълчаливият отказ може да се оспори в едномесечен срок от изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе. Срокът за извършване на услугата е изтекъл на 30.08.2024 г., а жалбата е подадена на 10.09.2024 г., поради което същата е процесуално допустима, защото е депозирана в законоустановения за това срок и от лице, което има правен интерес от оспорването, доколкото процесният отказ пряко и непосредствено засяга интересите на В. Д. Н..

II. По основателността на жалбата.

Разгледана по същество тя е ОСНОВАТЕЛНА.

По смисъла на чл. 58, ал.1 от АПК мълчаливият отказ представлява бездействие на администрацията в случаите, когато административният орган има задължение да се произнесе по направено пред него искане. Непроизнасянето на сезирания орган се приравнява на административен акт, когато за последния съществува законово основание за изпълнение на искането. Наличието на надлежно сезиране и компетентност за разглеждането на подаденото искане е условие за прилагането на фикцията, уредена в чл. 58, ал. 1 от АПК. Проявлението на установената законова фикция се осъществява при наличие на елементите от визирания в правната норма фактически състав, който изисква подадено до компетентния орган искане за издаване на административен акт и произнасяне в определения в чл.57 от АПК срок.

Искането е отправено до компетентния административен орган- началника на Общинска служба по земеделие- Източна, където се съхранява реституционната преписка по ЗСПЗЗ вх. № 172/17.01.1992г.

В конкретиката на настоящия казус, със заявлението за извършване на административната услуга, жалбоподателят е представил необходимите за легитимацията му документи, както и ясно е формулирал в какво се изразява неговото искане до началника на Общинска служба по земеделие- Източна. След датата на сезиране на органа - 23.08.2024г. не са изисквани от жалбоподателя каквито и да било други доказателства, както и не е изпращано уведомление за отстраняване на непълноти или неясноти в представените от него документи. Ако ответната страна е считала, че В. Д. Н. не е приложила всички необходими документи, за да се процедира надлежно по нейното искане, то е следвало писмено да я уведоми за това обстоятелство, като конкретно укаже какви допълнително доказателства следва да прибави- чл.30, ал.2 АПК.

При анализ на приетите по делото писмени доказателства, съдът приема, че ответникът е нарушил приложимия материален закон, защото не се е произнесъл писмено по подаденото заявление. Тук е мястото да се посочи, че обективизираното изявление изх. № ПО-15-11785-5/11.09.2024г. не изхожда от ответника, а от по-горестоящият административен орган- директора на Областна дирекция „Земеделие“ С.-град и е без правно значение за настоящото дело, след като неговият предмет е оспорване на мълчалив отказ на началника на Общинска служба по земеделие- Източна да се произнесе по искането за извършване на търсената услуга. Принципно

правилно е възражението на адв. С. Й., че съдържанието на един документ подлежи на оспорване само по административен ред- чл.81, ал.2 АПК, но в конкретната хипотеза В. Д. Н. не обжалва пред съда съдържанието на издадените преписи от решение № 10172.9 от 12.06.2003г. по преписка № 172/17.01.1992г. и скици към него, а отказ на органа да извърши административно действие, което представлява законен интерес за лицето.

Сезираният орган трябва да се произнесе с акт, в който, при хипотезата на отказ, мотивирано да посочи кои са фактическите и правни основания, поради които не е възможно да се удовлетвори искането за жалбоподателката, при спазване на общите и собствени стандарти за качество на административното обслужване.

С оглед характера на обществените отношения, които урежда приложимия материален закон- Закона за администрацията, Наредба № 49/05.11.2004г. за поддържане на картата на възстановената собственост и Наредбата за административното обслужване, се изисква органът да се произнесе писмено по заявлението на молителя в производство. При направено искане, задълженият субект е длъжен да го разгледа, да събере относимите доказателства, да ги обсъди и да съобрази дали услугата ще бъде извършена или съществуват законови ограничения, като в зависимост от това да уважи искането в пълен или ограничен обем, или да постанови мотивиран отказ. Единствените признати възможности за процедиране е да се издаде официално заверен препис от решението, чрез отразяване на имената и длъжността на лицето, което го изготвя, с положени подпис, печат и датата на изготвянето му или да бъде направен отказ за това, като бъде уведомен заявителя.

Правната конструкция по чл.58, ал.1 от АПК, е установена в полза на молителя като му предоставя възможност да се защитава срещу бездействието на сезирания орган. Отказът да се разгледа заявлението по същество и да се извърши услугата, има характер на индивидуален административен акт, съгласно чл.21, ал.3 от АПК.

Ответникът трябва да постанови мотивиран писмен акт, в който в хипотезата на отказ, да въведе своите съображения и да аргументира изводите си в тази насока. В хода на проведеното производство, жалбоподателят не е бил информиран за каквито и да било нередности или несъответствия в неговите документи.

В заключение, съдът приема, че подадената жалба е основателна и доказана и следва да бъде уважена, а мълчаливият отказ отменен, като незаконосъобразен акт /чл.146, т.3 и т.4 от АПК/. На основание чл. 173, ал.2 от АПК, началникът на Общинска служба по земеделие- Източна дължи произнасяне по заявлението на В. Д. Н. от 23.08.2024г. в седмодневен срок от влизане в сила на съдебното решение. При прилагане на правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса по смисъла на чл. 170, ал. 1 от АПК, ответникът не доказва изпълнението на законовите изисквания, за да настъпят неблагоприятните последици за В. Д. Н..

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК, Административен съд София-град, 22-и състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на началника на Общинска служба по земеделие- Източна, постановен по заявление вх. № ПО-15-12084/23.08.2024г., по жалбата на В. Д. Н..

ВРЪЩА на ответника преписка по заявление вх. № ПО-15-12084/23.08.2024г. за ново разглеждане и произнасяне с писмен акт, съгласно мотивите на настоящото решение.

ОПРЕДЕЛЯ седмодневен срок за произнасяне, който започва да тече от момента на влизане на съдебното решение в законна сила.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

Съдия: